

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1996-1997

5 MAI 1997

Proposition de loi modifiant l'article 1er du décret du 4 juillet 1806 concernant le mode de rédaction de l'acte par lequel l'officier de l'état civil constate qu'il lui a été présenté un enfant sans vie

(Déposée par Mme Milquet)

DÉVELOPPEMENTS

Lorsqu'un enfant est mort-né ou meurt avant que sa naissance ait été constatée par l'officier de l'état civil ou par le médecin délégué, il n'y a pas lieu de dresser un acte de décès mais un acte de présentation d'un enfant sans vie. La déclaration doit être faite à l'officier de l'état civil du lieu où l'enfant est décédé.

L'acte de présentation sans vie sera inscrit à sa date sur les registres de décès.

Les déclarants d'une telle naissance doivent faire connaître à l'officier de l'état civil :

- les noms, prénoms, profession, et domicile des parents de l'enfant;
- le sexe de l'enfant;
- l'année, le jour et l'heure auxquels l'enfant est sorti du sein de sa mère.

L'acte est alors inscrit à la date de la déclaration sur le registre des décès; il ne peut être conclu que l'enfant a ou n'a pas vécu (article 2 du décret du

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1996-1997

5 MEI 1997

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 1 van het decreet van 4 juli 1806 aangaande de manier van opstelling van de akte waarbij de ambtenaar van de burgerlijke stand constateert dat hem een levenloos kind werd vertoond

(Ingediend door mevrouw Milquet)

TOELICHTING

ˆ Komt een kind dood ter wereld of sterft het nog vóór de ambtenaar van de burgerlijke stand of de daartoe gemachtigde arts zich van zijn geboorte heeft vergewist, dan hoeft er geen akte van geboorte te worden opgemaakt, doch alleen een akte van vertoning van een levenloos kind. De aangifte moet worden gedaan aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar het kind is overleden.

De akte van vertoning van een levenloos kind wordt op die datum ingeschreven in de registers van overlijden.

Wie een dergelijke aangifte doet, deelt aan de ambtenaar van de burgerlijke stand mee :

- de namen, de voornamen, het beroep en de woonplaats van de vader en de moeder van het kind;
- het geslacht van het kind;
- het jaar, de dag en het uur waarop het kind uit de moederschoot ter wereld is gekomen.

De akte wordt vervolgens in de registers van overlijden ingeschreven op de datum van de aangifte. Ze geeft geen uitsluitsel over de vraag of het kind al dan

4 juillet 1806): on ne peut donc mentionner que l'enfant est mort-né ou a vécu; des prénoms ne peuvent lui être attribués.

Le fait que ces enfants ne reçoivent pas de prénom suscite dans certains cas pas mal de réactions émotionnelles et est parfois la cause de problèmes psychologiques, surtout lorsque l'enfant est mentionné comme «anonyme» dans le livret de mariage, alors que la pierre tombale porte bel et bien un nom et un prénom.

Certains fonctionnaires de l'état civil estiment que rien ne s'oppose à ce qu'un nom et un prénom soient attribués à ces enfants. L'attribution d'un nom serait accessoire et ne nuirait en rien à l'ordre public. Cela permettrait incontestablement de résoudre certains problèmes humains.

Il nous semble que cette législation désuète ne doit pas être maintenue dans notre droit. De plus, les progrès de la médecine et l'évolution des mentalités impliquent un changement de la législation actuelle.

Par le présent texte, nous nous proposons donc de combler la lacune et d'apporter une meilleure solution aux aspects humains, psychologiques et émotionnels de cette problématique.

Joëlle MILQUET.

*
* *

PROPOSITION DE LOI

Article premier

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article premier, deuxième phrase, du décret du 4 juillet 1806, concernant le mode de rédaction de l'acte par lequel l'officier de l'état civil constate qu'il lui a été présenté un enfant sans vie, les mots «, si ces derniers le souhaitent, les nom et prénoms de l'enfant,» sont insérés entre les mots «père et mère de l'enfant,» et les mots «et la désignation des an,».

Joëlle MILQUET.

niet heeft geleefd (artikel 2 van het decreet van 4 juli 1806). De akte mag dus niet vermelden of het kind dood ter wereld is gekomen dan wel of het heeft geleefd. Voornamen kan het kind niet krijgen.

Dat laatste lokt soms heftige emotionele reacties uit en veroorzaakt in bepaalde gevallen psychische moeilijkheden, vooral wanneer het kind als «naamloos» vermeld staat in het huwelijksboekje terwijl er op de grafsteen wel degelijk een naam en een voornaam te lezen is.

Sommige ambtenaren van de burgerlijke stand hebben er geen bezwaar tegen dat die kinderen toch een naam en een voornaam krijgen. Zij zien dat als een zaak van ondergeschikt belang, die niet ingaat tegen de openbare orde. Zo kunnen een aantal menselijke problemen ongetwijfeld opgelost worden.

Het wil ons voorkomen dat een achterhaalde wetsbepaling als deze niet meer op haar plaats is in ons huidig rechtssysteem. Daarbij komt nog dat de vooruitgang van de geneeskunde en de gewijzigde maatschappelijke opvattingen ons ertoe nopen de thans geldende wetgeving te wijzigen.

Ons voorstel wil dus deze lacune aanvullen en de menselijke, psychische en emotionele kanten van het probleem efficiënter aanpakken.

*
* *

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 1, tweede volzin, van het decreet van 4 juli 1806 betreffende de manier van opstellen van de akte waarbij de ambtenaar van de burgerlijke stand constateert dat hem een levenloos kind werd vertoond, worden de woorden «en, zo dezen dat wensen, de naam en de voornamen van het kind» ingevoegd tussen de woorden «van de vader en de moeder van het kind» en de woorden «en de opgave van het jaar».